Vremea favorabilă cheamă la mişcare în aer liber

STOP IMPROVIZAŢIEI, RUTINEI, FORMALISMULUI ÎN COMPETIŢIILE SPORTIVE DE MASĂ !

Succesul competiţiilor sportive de masă depinde, cel mai adesea, de responsabilitatea cu care aceste acţiuni sînt pregătite şi organizate. E vorba, în esenţă, de stilul de lucru al activului de bază al mişcării sportive, al tuturor factorilor cu atribuţii în sportul de masă, de rigurozitatea şi modul în care aceste organisme işi indeplinesc una din principalele sarcini care le revin.

Pe această temă, a reuşitelor şi, mai ales, a neajunsurilor şi neimplinirilor in organizarea activităţilor sportive de masă, redactori ai ziarului nostru au intreprins un raid in Capitală şi in alte oraşe ale ţării. Iată constatările făcute.

ÎMPREUNĂ ŞI PE VREME REA !

Colaborarea activă între factorii responsabili — iată un aspect pe care il intîlnim şi despre care relatăm adesea. Cu prilejul deschiderii ediţiei de vară a „Daciadei", la Drobeta Turnu Severin, cadrele didactice, activiştii voluntari din întreprinderi şi organele cu atribuţii din reţeaua organizaţiilor de tineret s-au aflat împreună. Au acţionat ca un întreg, urmărind să asigure succesul acţiunii. I-am văzut în cartierul Trihale, urmărind încolonarea celor cîtorva mii de copii şi tineri participanţi la „Crosul primăverii", în sălile de atletică grea de la C.S.M. — ca oficiali sau arbitri —, pe baza sportivă a Combinatului de prelucrare a lemnului, asigurînd buna desfăşurare a „Cupei Mehedinţilor", competiţie tradiţională de handbal, la Şcoala generală nr. 2, unde avea loc o întrecere de baschet din divizia şcolară şi de juniori. În fine, la Liceul „Traian" sau în celelalte unităţi de învăţămînt, contribuind la reuşita unor acţiuni sportive în aer liber, înscrise, de asemenea, în programul „Daciadei".

Important de subliniat ni se pare faptul că nici unul dintre aceştia n-a... dezertat de la îndatoririle sale, bine stabilite, deşi toate aceste acţiuni s-au desfăşurat pe o vreme deloc prielnică, aşa cum ne-a obişnuit această primăvară capricioasă. Profesorii şi activiştii sportivi din Drobeta Turnu Severin au înţeles că nu se poate face mişcare doar atunci cînd... soarele îţi zîmbeşte. Încurajator a apărut şi faptul că, avînd la îndemînă exemplul activiştilor, beneficiarii multiplelor manifestări sportive din milenara aşezare de la Dunăre au răspuns prompt oricăror solicitări. **„Ceea ce ne dă aripi să îmbunătăţim calendarul competiţiilor de masă, să le asigurăm un caracter mai accentuat de continuitate"**, după cum remarca prof. **Viorel Dunărinţu**, prim-vicepreşedinte al C.J.E.F.S. Mehedinţi.

Tiberiu STAMA

DATORII DE GAZDE... UITATE

Am vizitat cu cîtva timp în urmă, la Tg. Jiu, două tabere de vacanţă: prima — la Liceul industrial nr. 2, unde se aflau 200 de elevi din comunele judeţului Dolj, iar a doua — la Şcoala ajutătoare din cartierul de nord al oraşului, cu 60 de elevi. Eram însoţiţi de tovarăşul profesor **Vasile Berca**, directorul administraţiei permanente a taberelor şcolare.

Cei din prima tabără tocmai se pregăteau să plece în excursie la Peştişani şi Tismana, cu autobuzul. Ştiind că sîntem de la un ziar de sport, tovarăşul Berca s-a grăbit să ne spună că, ajungînd la obiectivele turistice, elevii vor merge mult pe jos. Deci vor face, drumeţie. Iar cînd sînt în tabără, joacă fotbal, volei şi chiar tenis de cîmp, am spus noi, privind baza sportivă a liceului unde erau cazaţi elevii doljeni.

— Nici vorbă ! ne-a răspuns tovarăşul Berca.

— De ce ? Nu le dau voie gazdele, ca să nu le strice terenurile ?

— Motivul este altul : elevii veniţi în tabără nu au nici o minge de volei sau fotbal. H.C.M. 500/1965 prevede că şcolile-gazdă sau din apropierea taberelor sînt obligate să asigure materialele cultural-sportive. Dar nici o şcoală din oraşul nostru nu se grăbeşte să se achite de această obligaţie.

Ne deplasăm la cealaltă tabără. Cei 60 de elevi se zbenguie pe terenurile de sport, dar n-au nici o minge, plasă de volei etc.

— Direcţia taberelor nu poate să le procure material sportiv ?

— Noi ne ocupăm doar de cazare şi masă. Nu avem fonduri pentru materiale cultural-sportive.

Am făcut un calcul simplu : 200 de elevi, în prima tabără, 60 în a doua. Deci, 260. Mingi de volei, fotbal, handbal sau orice alt material sportiv — zero. Aceasta pe tot timpul vacanţei, pînă în ziua plecării acasă. Deci, scor final, 260 la... zero. Un zero care poate constitui, concomitent, calificativul acordat şcolilor din Tg. Jiu la capitolul „datorii uitate" pe linie de... ospitalitate.

Am scris toate acestea pentru că, în curînd, va veni vacanţa şi, deci, alte tabere, şi poate că nu numai cei din Tg. Jiu vor fi în situaţia de gazde...

Sever NORAN

TRASEUL CROSULUI SE TERMINĂ LA PRIMUL COLŢ DE STRADĂ ?

În această primăvară, la Petroşani, o competiţie sportivă de masă. Costume de sport, de culori diferite, au înflorit încă de dimineaţă pe toate terenurile şcolilor generale, ale liceelor, pe stadionul C.F.R. şi chiar... pe strada principală, „teatrul" de desfăşurare a întrecerilor de alergare. În general, atmosferă sărbătorească, entuziastă, specifică unor dispute sportive tinereşti. A fost o acţiune reuşită. Dar... A existat, din păcate, şi un „dar", deoarece nu putem trece peste cîteva aspecte privitoare la stilul de muncă al organizatorilor acestei sărbători sportive, care au mers, în unele privinţe, pe calea minimei rezistenţe. Concurenţii prezenţi la start au fost, în marea lor majoritate, elevi ai şcolilor generale şi liceelor. Au fost şi studenţi, destul de puţini însă. Au lipsit, în schimb, tinerii din întreprinderile şi instituţiile oraşului. Iar pentru ca în evidenţe să se poată trece şi astfel de prezenţe s-a apelat la... două echipe de fotbal. Ceea ce înseamnă că, la capitolul „mobilizare", eforturile celor răspunzători s-au pierdut (să sperăm că numai de această dată) în vînt...

Şi crosul a prezentat deficienţe de organizare. Dintre elevii porniţi dintr-un capăt al bulevardului, de la „start", mulţi s-au oprit după cîteva zeci de metri; alţii au alergat — după cum spune sugestiva zicală românească — „în dorul lelii" ; unii au ieşit din cursă dispărînd după primul colţ de stradă. A fost, aşadar, un traseu al tuturor posibilităţilor, întrucît nimeni nu l-a supravegheat aşa cum s-ar fi cuvenit...

Modesto FERRARINI

AUTOCRITICĂ CU BĂTAIE LUNGĂ

Scurt dialog cu şeful catedrei de specialitate de la *Liceul industrial nr. 23, „Mihai Bravu", din Bucureşti, Jean Popa.* Tema discuţiei : raportul dintre zelul, efortul şi pasiunea depuse de profesorul de educaţie fizică şi rezultatele reuşite în educarea din punct de vedere sportiv a elevilor. ● *Nici eu, nici un alt dascăl* — a început reputatul pedagog — *nu am putea spune vreodată că am reuşit să facem totul în acest domeniu. De pildă, eu, dacă aş fi reporter, aş începe reportajul crosului de astăzi* (faza pe sectorul 4 a „Crosului tineretului" n.a.) *cu o critică la adresa... mea ! M-aş întreba : tovarăşe profesor, nu e păcat că în ziua asta cu soare şi cu aer curat n-ai reuşit să-i convingi să alerge pe toţi liceenii de la „Mihai Bravu" ?* ● E de mirare, totuşi, că tocmai dumneavoastră vă faceţi o autocritică severă, cînd sînteţi cel care a avut cei mai mulţi elevi la întreceri... ● *E adevărat, dar nu pot fi niciodată mulţumit cu ceea ce am făcut. Repet : trebuia să fac mai mult. Eu şi ceilalţi colegi ai mei. Pe de altă parte, aş fi dorit să văd mult mai mulţi tineri din întreprinderi şi instituţii umplîndu-şi plămînii cu miresmele primăverii ...* ● Tovarăşe profesor, de ce credeţi că elevii mici vin să alerge în număr mult mai mare decît cei mari, sau decît tinerii muncitori ? ● *Vina este tot a noastră, a celor răspunzători de activitatea şi educaţia lor sportivă. Nu ne preocupăm îndeajuns de cei care nu vin, nu căutăm să-i convingem pentru că ... Pentru că — ce să mai ocolim? — e mai greu! Pe cei mici îi anunţi, ei ascultă, vin să alerge, iar noi, pedagogii, ne simţim împăcaţi. Şi mai e ceva: vin să alerge tot tinerii care mai fac ceva sport : fotbal, handbal, tenis. Dacă aducem 2—3 dintre aceştia, iar credem că e ... gata ! Trebuie, însă, să mobilizăm la crosuri pe toţi tinerii, cu precădere pe cei care nu fac nici un fel de mişcare.* ● Notăm această „autocritică" pentru că dorim s-o facem cunoscută şi celorlalţi profesori şi activişti ai organizaţiilor U.T.C. şi de sindicat din Sectorul 4, dar şi din alte sectoare ale Capitalei. ● *Numai dacă dumneavoastră consideraţi că îi priveşte şi pe ei...* ● Cu siguranţă.

Radu TIMOFTE

Sperăm ca din cele cîteva situaţii surprinse în acest grupaj să reiasă, o dată în plus, importanţa pe care o au buna organizare, pasiunea, interesul, orientările corecte şi, nu în ultimul rînd, eforturile activiştilor din domeniul sportiv pentru asigurarea succesului fiecărei acţiuni de masă. Şi, prin opoziţie, să subliniem cît de nocive devin manifestările de formalism, lucrul făcut de mîntuială, sarcinile îndeplinite doar pentru a putea fi raportate sau trecute cu inima împăcată în statistici. E necesar, deci, ca în domeniul sportului de masă – cu un rol atît de mare în formarea deprinderilor şi obişnuinţelor de mişcare – să se urmărească peste tot instaurarea unui stil de muncă eficient, a unui climat de seriozitate, a unui cadru organizatoric perfecţionat, în orice caz cît mai departe de orice improvizaţie şi de rutină, de orice abateri de la regulamente şi reguli. Este deja stabilit şi dovedit că o întrecere sportivă de masă este o activitate responsabilă şi utilă din punct de vedere social şi individual. Şi asta se poate demonstra numai arătînd că i se acordă importanţa cuvenită, în primul rînd de către cei care o organizează.

Iniţiativă bucureşteană

„ÎNOTUL, IZVOR DE SĂNĂTATE"

Preocupaţi de găsirea celor mai eficace mijloace de petrecere a timpului liber pentru copii, nu numai plăcut, ci şi cu folos, pentru dezvoltarea organismului şi formarea unor deprinderi utile în viaţă, un colectiv de profesori de la Liceul de filologie-istorie nr. 2 din Capitală, în frunte cu prof. **Ioan Marusceac**, a organizat o frumoasă acţiune, sugestiv numită: **„Înotul, izvor de sănătate".** Este vorba de iniţierea în înot a unui număr cît mai mare de preşcolari şi şcolari de la grădiniţele şi şcolile generale apropiate de bazinul „23 August". Zilele trecute, prima serie de băieţaşi şi fetiţe au trecut marele examen: învingerea fricii de apă. Clipe de emoţie pentru micii „delfini", prilej de bucurie pentru cei ce i-au însoţit...

Acţiunea **„Înotul, izvor de sănătate"** va cuprinde, în continuare, cîte 2 grupe de 15 copii, cu program de înot în zilele de luni, miercuri şi vineri, iar alte două în zilele de marţi, joi şi sîmbătă, între orele 11 şi 12. Selecţia pentru acest curs se efectuează în unităţile şcolare, în urma consimţămîntului scris al părinţilor şi a vizitei medicale, iar transportul copiii îl fac numai însoţiţi de cadrele didactice. La bazin, pe micii înotători îi aşteaptă un colectiv de specialişti şi cele mai bune condiţii pentru a creşte mari, frumoşi, sănătoşi...

ÎN SLUJBA MELEAGURILOR NATALE

Chirică Puşcaşu a absolvit, cu un an în urmă, Institutul pedagogic de trei ani din Iaşi, devenind astfel unul din cadrele calificate pe tărîmul educaţiei fizice şi sportului. Media mare obţinută la susţinerea examenului de diplomă îi permitea să opteze pentru un post într-un oraş, şi nu au lipsit nici ofertele de a rămîne chiar în Iaşi. Mare a fost însă surpriza comisiei de repartizare în momentul în care a aflat de dorinţa tînărului absolvent : **„Aş vrea să mă întorc pe meleagurile natale, acolo de unde am plecat să-mi desăvîrşesc calificarea profesională, pentru că ştiu că elevii şi tinerii din sat au mare nevoie de mine".** Argumente de care comisia nu a putut să nu ţină seama. Şi astfel, Chirică Puşcaşu, de data aceasta împreună cu soţia sa, de loc din Iaşi, care l-a urmat, a revenit în satul său natal, Baranca.

Nu încercaţi să găsiţi localitatea pe vreo hartă. Nu veţi reuşi. Şi aceasta pentru că Baranca este un sătuc situat la marginea comunei Hudeşti, din judeţul Botoşani. Mai mult decît atît, Baranca se află la margine de ţară ! Dorinţa tînărului profesor de a fi de folos consătenilor săi, de a-i iniţia şi îndruma în tainele sportului a fost însă mai puternică decît tentaţiile unei „repartiţii uşoare", într-un mare oraş.

Cu puternica sa pasiune pentru atletism şi fotbal, cu entuziasmul său tineresc şi molipsitor, cu dorinţa de a ridica satul său la un nivel superior de dezvoltare sportivă, Chirică Puşcaşu a devenit în scurt timp un mare animator al activităţii sportive în acest colţ îndepărtat al ţării. Satul dispune astăzi de terenuri de fotbal, handbal şi volei, aici se poate practica atletismul şi nu mai surprinde pe nimeni faptul că Baranca emite acum chiar pretenţii de afirmare pe tărîmul sportului. Cei care-l cunosc pe proaspătul profesor de educaţie fizică ţin să ne precizeze : **„Şi acesta nu-i decît începutul, o să vedeţi dumneavoastră !"**

Într-adevăr, am dori tare mult ca aşa să fie. Oricum, ni se pare necesar să precizăm că Chirică Puşcaşu se află abia la debutul activităţii sale de dascăl, profesie căreia — după cum a şi dovedit-o — este hotărît să i se dedice cu toată fiinţa sa.

Constantin MACOVEI

4 x 5 = TURISM DE MASĂ ?

Punctul pe i

Am poposit la Slatina, dorind să aflăm cîte ceva despre sportul din „Cetatea aluminiului românesc". Am ajuns la capitolul „turism de masă". L-am căutat pe secretarul Comisiei judeţene de turism, tovarăşul C. Mănescu, care îndeplineşte această funcţie ca activist voluntar.

— E greu să-l găsiţi — ni s-a spus. Cînd are puţin timp liber, se ocupă cu ridicarea topografică necesară întocmirii hărţilor pentru concursurile de orientare turistică. Azi şi mîine e în pădurea Saru, dinspre Balş.

N-am descurajat şi, pînă la urmă, l-am găsit. Voiam, mai întîi, să aflăm unde se fac excursii turistice.

— Păi, pe valea Oltului, pe valea Argeşului în sus... — ne-a spus tovarăşul Mănescu.

— Se organizează multe asemenea acţiuni ?

— Cel puţin două pe lună.

— Şi cîţi participă?

Tovarăşul C. Mănescu a rămas cîteva clipe pe gînduri.

— Păi, ce să vă spun ? După cîte ştiu eu, sînt vreo cinci grupuri care merg cu regularitate în aceste acţiuni turistice.

— Grupuri de cîte 40—50, cîţi încap într-un autocar ?

— A! Nu! De cîte 4—5, cîţi încap într-o maşină mică...

Fără comentarii ! Poate le face C.J.E.F.S. Olt.

S. N.

1 IUNIE, ziua copiilor dv., se apropie !

Pentru 1 Iunie, magazinele şi raioanele de specialitate ale comerţului de stat s-au aprovizionat cu un larg sortiment de triciclete, trotinete şi biciclete.

Bucuria copiilor dv. va fi deplină dacă le veţi oferi posibilitatea să alerge în aer liber, să obţină primele victorii sportive.

1 IUNIE — BUCURIA COPIILOR !